

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201900
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220201900.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 82 990 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: F. Č., Q.. X.X.XXXX, XXX XX A. XX, o zaplatenie 1 856,96 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. P r i p ú ť a zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania namiesto žalobcu, spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstupuje ako jej právny nástupca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 sumu 459,08 Eur s úrokom z omeškania v sume 9,72 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne za obdobie od 23.6.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2020 sa Všeobecná úverová banka a.s. ako právny nástupca pôvodného veriteľa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 856,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 3.4.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.6.2015 jeho právny predchodca - obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX/XXXXXXX vo výške 25 000,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 72,89 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 373,40 Eur. Žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy uhradila sumu 2 040,92 Eur. Vzhľadom na to, že porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.1.2018 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.3.2018 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.3.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej ku

dňu podania návrhu predstavuje podľa žalobcu sumu 1 856,96 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru.

3. V podaní z 2.12.2020 k otázke posudzovania schopnosti žalovanej splácať predmetný úver žalobca poukázal na skutočnosť, že občiansky preukaz žalovanej nebol odcudzený, a táto prehlásila pravdivosť všetkých ňou uvádzaných údajov. Tvrdil, že žalovaná preukázala výšku svojho mesačného príjmu titulom starobného dôchodku (v sume 333,- Eur mesačne), čo bolo overené pripojeným potvrdením, výpisom z účtu aj dopytom do Sociálnej poisťovne. Žalobkyňa v žiadosti nepriznala žiadne nezaopatrené dieťa, uvádzala svoj rodinný stav vdova, ako mesačné výdavky deklarovala v splátky predchádzajúcich úverov sume 60,- Eur. Dopytom v úverovom registri však právny predchodca žalobcu zistil jej výdavky v sume 107,- Eur mesačne. Tvrdil tiež, že pri prepočte jej platobnej kapacity vychádzal z minimálnych životných nákladov rovnajúcich sa základnej sume, ktorú nemožno postihnúť exekúciou, tvrdiac, že toto bola štátom definovaná hranica skutočne nevyhnutnej sumy minimálnych životných nákladov, pretože štandardne definovanému životnému minimu štát neposkytol túto formu ochrany. Vychádzal teda zo zistenia voľnej platobnej kapacity u žalovanej v sume 106,- Eur, ktorá podľa neho umožňovala splácanie poskytnutého spotrebiteľského úveru. Napokon doplnil, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo zasielaná žalovanej len obyčajnou listovou zásielkou, pričom táto listina má podľa neho len deklaratórny charakter a žalovaná sa o zosplatnení úveru mohla dozvedieť najneskôr doručením žaloby.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 22.1.2021 písomne nevyjadrila a pojednávania nariadeného na 11.5.2021 sa nezúčastnila.

5. Dňa 6.5.2021 (t. j. pred termínom prejednávania sporu) bol súdu doručený návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v súvislosti s ktorým žalobca a jeho právny nástupca, zástupení jedným právnym zástupcom, doložili aj žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávok z 9.4.2021 odvolávajúci sa na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, Dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej 30.11.2017 v znení dodatkov Č. 1, Č. 2, Č. 3 a Č. 4, oznámenie o postúpení pohľadávky z 28.4.2021. Právny nástupca žalobcu súčasne súhlasil so svojím vstupom do konania.

6. Podľa § 80 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

7. Na podklade opísaného okresný súd prvým výrokom tohto rozsudku návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovel dospejúc k záveru, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154 (výrok I. rozsudku)

8. Súd vo veci nariadil pojednávania na 11.5.2021, na ktoré sa neustanovil žalobca ani jeho právny zástupca (doručenie vykázané 4.11.2019), pričom právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ako aj neprítomnosť žalobcu na pojednávaní ospravedlnil podaním z 3.5.2021. Žalovaná sa na pojednávanie neustanovila, predvolanie jej bolo doručené 1.4.2021. Vzhľadom k tomu, že súd považoval podmienky pre vykonanie pojednávania za splnené, rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

9. Na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zabezpečenými do spisu a to: žaloba na č.l. 1-5, notárska zápisnica sp. zn. N 3283/2017, Nz 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 na č.l. 7-11, zmluva o poskytnutí Najľahšej pôžičky č. 656050230 zo dňa 29.6.2015 na č.l. 12-15, potvrdenie o výplate dôchodkových dávok žalovanej z 23.6.2015 na č.l. 17, výpis z účtu žalovanej Prima banka Slovensko, a.s. na č.l. 17 rub, zmluvná dokumentácia k úveru na č.l. 18-22, predžalobná upomienka z 26.1.2018 s doručenkou na č.l. 23-24, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28.3.2018 na č.l. 24 rub, prehľad splátok a úhrad na č.l. 25-26, doplnenie žalobcu z 30.11.2020 na č.l. 40-43, výsledok dopytu na príjem žalovanej v sociálnej poisťovni na č.l. 46, výsledok dopytu z

úverového registra na č.l. 47-49, podanie žalobcu z 3.5.2021 na č.l. 70-75, návrh žalobcu na zmenu subjektu na strane žalobcu a súhlas spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. so vstupom do konania na č.l. 79-80 s dokumentáciou súvisiacou s postúpením pohľadávky na č.l. 83-100, odpoveď na lustráciu v sociálnej poisťovni na č.l. 108, výpis z registra úpadcov na č.l. 109, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny na č.l. 110 a ostatným obsahom spisu, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

10. Z predloženej zmluvy o pôžičke XXXXXXXXXXXX z 29.6.2015 mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2 500,- Eur. Na základe tejto zmluvy sa dlžník zaviazal uhrádzať pôžičku v 60 mesačných splátkach á 72,89 Eur bez poistenia, celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené v sume 1 873,40 Eur, celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 4 373,40 Eur, úver bol poskytnutý pri výške RPMN 27,66%, ročnej úrokovej sadzbe 27,66%, priemernej RPMN 18,24%, prvá splátka bola splatná 20.7.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti bol uvedený údajom 6/2020 a doba trvania zmluvy tak, že táto trvá do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. V časti údajov týkajúcich sa pomerov žalovanej je v podstatnom v zmluve uvedené, že žalovaná je starobná dôchodkyňa, priemerný čistý mesačný príjem: 333,- Eur, mesačné finančné náklady: 60,- Eur, iné mesačné výdavky: 0,- Eur. Žalovaná k žiadosti o pôžičku predložila platný občiansky preukaz, výmer o dôchodku a kópiu aktuálneho výpisu z účtu.

11. V článku IX. zmluvné podmienky, bod 7. sú uvedené údaje o RPMN, konkrétne vzorec pre jeho výpočet a vysvetlenie spôsobu výpočtu, z ktorého je zrejmé, že pri výpočte sa vychádza z výšky pôžičky, počtu splátok, výšky splátky a intervalu vyjadreného v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania. Podľa bodu 6.1 zmluvných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v Zmluve. V zmysle bodu 12.2 zmluvných podmienok Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15 dní vopred. Podľa bodu 14.1 Zmluvných podmienok doručovanie písomností medzi Spoločnosťou a Klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Podľa bodu 14.2 Zmluvných podmienok spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú Klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov Spoločnosti daná na poštovú prepravu na poslednú známu adresu Klienta. Podľa bodu 14.3 Zmluvných podmienok písomnosť doručovaná osobne sa považuje za doručenú dňom, v ktorom Klient alebo Povinný podľa údajov Spoločnosti písomnosť osobne prevzal.

12. Z informácie právneho predchodcu žalobcu k žiadosti o poskytnutie pôžičky (opatrenej dátumom 29.6.2015) súd zistil, že prvotné posúdenie žiadosti o poskytnutie úveru bolo zo strany veriteľa nesúhlasné s poukazom na pre nízky CFH rating s prihliadnutím na finančné náklady na iné úvery s mesačnou splátkou 107,- Eur mesačne. Z doloženej internej komunikácie právneho predchodcu veriteľa z 29.6.2015 však vyplýva udelenie výnimky pre klienta veriteľom.

13. Z potvrdenia Sociálnej poisťovne z 23.6.2015 vyplýva, že žalovaná k uvedenému dňu poberala starobný dôchodok v sume 236,80 Eur a vdovský dôchodok v sume 96,30 Eur, t.j. spolu dôchodkovú dávku v sume 333,10 Eur. K 29.5.2015 zostatok na jej bežnom účte č. 914375001/5600 bol zistený v sume 20,62 Eur.

14. Z predžalobnej upomienky, ktorú žalobca doručil súdu ako prílohu k podanej žalobe vyplýva, že dňa 26.1.2018 vyzval veriteľ dlžníka, aby okamžite uhradil omeškané splátky v sume 218,67 Eur. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručovaná doporučenou zásielkou, ktorá bola 1.2.2018 uložená na pošte a 14.2.2018 ako nevyzdvihnutá vrátená žalobcovi. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej

splatnosti úveru z 28.3.2018 vyplýva, že uvedeným dňom žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žiadal od žalovanej zaplatiť sumu 1 857,20 Eur.

15. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že právny predchodca žalobcu predpísal žalovanej splátky v sume 72,89 Eur, pričom žalovaná zaplatila sumu v období od 22.7.2015 do 15.12.2017 spolu sumu 2 040,92 Eur. Rozsah čerpania a splatenia poskytnutého spotrebiteľského úveru žalovaná nespochybňovala.

16. Podľa súdom zabezpečeného výpisu, žalovaná nebola ku dňu vydania rozsudku vedená ako dlžník v registri úpadcov. Podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny boli spotrebiteľské úvery s fixáciou úrokovej sadzby od 1 do 5 rokov poskytované v mesiaci jún 2015 s úrokovou sadzbou priemerne vo výške 9,74% (bližšie <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>).

17. Z notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017 súd zistil, že žalobca a obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako aj obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 uzavreli projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého sa žalobca stal nástupníckou spoločnosťou po spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 s výnimkou produktov splátkového predaja QCar a Triangel-splátkový predaj.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

22. Podľa § 7 ods. 15 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

23. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

26. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

27. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

32. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného po 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. V danom prípade súd právny vzťah medzi žalobcom, ktorý v dôsledku projektu rozdelenia zlúčením v zmluvnom vzťahu nastúpil na miesto pôvodného žalobcu a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť za druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť. Na uvedený zmluvný vzťah bolo potrebné aplikovať ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch, pričom zo strany súdu bolo potrebné posúdiť, či zmluva obsahuje zákonom vyžadované náležitosti.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže v zmluve je uvedený iba údaj 02/2018 bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Zákonodarcu požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa tak časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Preto preskúmaná zmluva voči spotrebiteľovi nie je dostatočne transparentná a z uvedených dôvodov je poskytnutý spotrebiteľský úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Na základe vykonaného dokazovania súd ďalej dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal napriek predchádzajúcej výzve postup svojho právneho predchodcu s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať predmetný úver. Žalobca síce do vydania tohto rozsudku odpovedal na výzvu súdu, avšak dodané dôkazy hodnoverne preukazujúce postup v súlade s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno považovať za postačujúce. Predovšetkým neboli riadne skúmané a posúdené výdavky žalovanej, keď zo zmluvnej dokumentácie je síce zrejmé, že žila vo vlastnej nehnuteľnosti, nie je však z nej zrejmé, aké výdavky na jej udržiavanie a prevádzku mesačne vynakladala. Postup právneho predchodcu žalobcu, pri ktorom bez opory v konkrétnych ustanoveniach platných právnych predpisov určil pri nezistených skutočných výdavkoch žalovanej minimálne životné náklady na sumu 120,- Eur, nemohol byť z uvedených dôvodov v zhode so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou veriteľa pri poskytovaní spotrebiteľských úverov, ktorú povinnosť stanovoval v tom čase platné znenie § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to aj s prihliadnutím na to, že prvotný negatívny výsledok posúdenia doručenej žiadosti právny predchodca žalobcu revidoval až na základe výnimky. Žalobca tiež nepreukázal využitie zákonom predpokladanej možnosti žiadať dlžníka ako spotrebiteľa o poskytnutie úplných, presných a pravdivých údajov potrebných na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tak ako táto povinnosť spotrebiteľa vyplýva z § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a pri posudzovaní žalovanou deklarovaných informácií zistil aj nepravdivý údaj o mesačnej výške splátok iných úverov. Napriek tomu jej za použitia výnimky poskytol ďalší spotrebiteľský úver, ktorý v pomere k jej príjmom nebol v zanedbateľnej výške. Porušenie povinnosti pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je dôvodom pre uplatnenie sankcií špecifikovaných v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

38. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

39. Dôsledkom vyššie uvedeného je tak záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru porušil svoju povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť spôsobilosť žalovanej splácať žiadany úver prostredníctvom riadneho preukázania jej príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez dostatočných

a pravdivých údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, resp. na v tomto smere zistené skutočnosti vôbec neprihliadal, čo je potrebné považovať za porušenie tejto zákonom uloženej povinnosti. Tieto zistenia tak vedú súd k záveru, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť, pretože pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovanou nežiadal dlžníka o preukázanie v tomto smere všetkých rozhodujúcich skutočností. Preto je predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne s poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Súd súčasne zastáva názor, že nárok na žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom požadovaný úrok nie je možné priznať, z dôvodu neplatnosti tejto časti zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka) s poukazom na jeho výšku uvedenú v Zmluve o úvere (úrok vo výške 27,66% ročne), ktorá odôvodňuje záver, že výška tejto odplaty za poskytnuté finančné prostriedky neprimerane prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (v decembri 2016 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery vo výške 9,74% ročne - bližšie <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>). Poskytnutie úveru právnym predchodcom žalobcu za cca 3 násobne vyššiu úrokovú mieru, pri akej boli bežne poskytované spotrebiteľské úvery súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Preto zmluva je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Pokiaľ súd dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov a tiež že úrok, za ktorý bol poskytnutý spotrebiteľský úver je v rozpore s dobrými mravmi, žalobca mal právo len na vrátenie istiny úveru, v rovnomerných s 60 splátkach, na ktoré bolo splatenie úveru rozvrhnuté podľa zmluvných dojednaní (t.j. v splátkach vo výške á 41,67 Eur, resp. pri každej tretej á 41,66 Eur). Ku dňu vydania tohto rozsudku bol úver už plne splatný, čo po započítaní žalovanou realizovaných úhrad v celkovej sume 2 040,92 Eur znamená, že žalovaná je v omeškaní so splátkami istiny v sume 459,08 Eur. Žalobca tak má nárok na vrátenie tejto vyčerpanej a nezaplatennej už splatnej istiny úveru a rovnako tak aj na úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 5,00% a to za obdobie od 23.7.2019 (kedy sa žalovaná dostala reálne do omeškania so zaplatením splatnej istiny) až do 22.6.2020 (posledná splatná splátka úveru) a to z postupne rastúcej sumy nedoplatku splatnej istiny, ktorý súd prepočítal a ustálil na sumu 9,72 Eur. Rovnako žalobcovi patrí aj úrok z omeškania 5,00% ročne od 23.6.2020 do zaplatenie z celej priznanej sumy istiny, t.j. zo sumy 459,08 Eur do zaplatenia. V tejto časti súd žalovaný nárok nepovažoval ani za premičaný, preto aj s ohľadom na vyššie opísané dôvody uplatnenému nároku vyhovel. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá pre jej nedôvodnosť vychádzajúc z vyššie uvedených záverov.

42. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Vychádzal zo znenia ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca aj žalovaná boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní. Za procesný úspech žalobcu súd považoval sumu 459,08 Eur, čo zodpovedá 25% z pôvodne žalovaného nároku v sume 1 856,96 Eur a žalovaná bola úspešná v rozsahu 75% z pôvodne žalovaného nároku, čo predstavuje zároveň neúspech žalobcu. Aj keď bola žalovaná v konaní prevažne úspešná, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, preto súd vychádzajúc zo zásady procesnej ekonomie rozhodol, že žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.